

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 15 februari 2005*

I mål T-229/02,

Kurdistan Workers' Party (PKK),

Kurdistan National Congress (KNK), Bryssel (Belgien),

företrädna av M. Muller och E. Grieves, barristers, samt J. Peirce, solicitor,

sökande,

mot

**Europeiska unionens råd, företrätt av M. Vitsentzos och M. Bishop, båda i
egenskap av ombud,**

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, inledningsvis företrätt av J. Collins, därefter av R. Caudwell, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

och av

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av C. Brown och P. Kuijper, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2002/334/EG av den 2 maj 2002 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2001/927/EG (EGT L 116, s. 33), och av rådets beslut 2002/460/EG av den 17 juni 2002 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2002/334 (EGT L 160, s. 26),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna N.J. Forwood och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Det framgår av handlingarna i målet att Kurdistan Workers' Party (Kurdistan arbetarparti) (PKK) bildades år 1978 och inledde en väpnad kamp mot den turkiska regeringen för att kurderna skulle tillerkännas självbestämmanderätt. Enligt ett skriftligt vittnesmål av O. Öcalan förklarade PKK ensidigt vapenstillestånd, med förbehåll för rätten till självförsvar, i juli 1999. Enligt samma vittnesmål beslutade PKK:s kongress i april 2002, för att avspegla denna nyorientering, att "all verksamhet som bedrivs i PKK:s namn skall upphöra den 4 april 2002 och all verksamhet som utövas i PKK:s namn skall anses olaglig" (bilaga 2 till ansökan, punkt 16). En ny gruppering, Kongreya Azad Ö ğ Demokrasiya Kurdistan (Kongressen för frihet och demokrati i Kurdistan — KADEK), bildades för att på demokratisk väg uppnå politiska mål på den kurdiska minoritetens vägnar. A. Öcalan utsågs till ordförande för KADEK.

2 Kurdistan National Congress (Kurdistans nationella kongress) (KNK) är ett förbund som består av ett trettiotal organisationer. KNK har till syfte att "stärka sammanhållningen och samarbetet mellan kurder i alla delar av Kurdistan och att stödja deras kamp mot bakgrund av den kurdiska nationens överordnade intressen" (artikel 7 A i KNK:s stadgar). Enligt ett skriftligt vittnesmål av S. Vanly, ordförande för KNK, hörde PKK:s hedersutnämnde ledare till dem som främjade bildandet av KNK. PKK var medlem av KNK och de enskilda medlemmarna i PKK finansierade delvis KNK.

3 Rådet ansåg att en insats från gemenskapens sida krävdes för att genomföra Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1373 (2001) och det antog därför den 27 december 2001 gemensam ståndpunkt 2001/930/GUSP om bekämpande av terrorism (EGT L 344, s. 90) och gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 93).

4 I artikel 2 i gemensam ståndpunkt 2001/931 föreskrivs följande:

"Europeiska gemenskapen, som handlar inom ramen för sina befogenheter enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer att beordra att alla penningmedel och andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser [skall] frysas för personer, grupper och enheter som finns i förteckningen i bilagan."

5 Den 27 december 2001 antog rådet förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, s. 70).

6 I artikel 2 i förordning nr 2580/2001 föreskrivs följande:

”1. Med undantag för vad som tillåts enligt artiklarna 5 och 6 skall följande gälla:

- a) Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser, som tillhör eller innehas av en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet som finns i den förteckning som avses i punkt 3 skall frysas.

- b) Inga penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt ställas till förfogande för, eller göras tillgängliga till förmån för, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet som finns i den förteckning som avses i punkt 3.

2. Med undantag för vad som tillåts enligt artiklarna 5 och 6 skall det vara förbjudet att tillhandahålla finansiella tjänster till, eller till förmån för, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet som finns i den förteckning som avses i punkt 3.

3. Rådet skall enhälligt upprätta, revidera och ändra förteckningen över personer, grupper och enheter, på vilka denna förordning skall tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 1.4, 1.5 och 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP. Förteckningen skall bestå av:

- i) fysiska personer som begår eller försöker begå, deltar i eller underlättar genomförandet av terroristhandlingar,

- ii) juridiska personer, grupper eller enheter som begår eller försöker begå, deltar i eller underlättar genomförandet av terroristhandlingar,

 - iii) juridiska personer, grupper eller enheter som ägs eller kontrolleras av en eller flera sådana fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter som avses i leden i och ii, eller

 - iv) fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter som agerar för eller under ledning av en eller flera sådana fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter som avses i leden i och ii ovan.”
- 7 Den 2 maj 2002 antog rådet beslut 2002/334/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2001/927/EG (EGT L 116, s. 33). Genom beslutet infördes PKK i den förteckning som avses i artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 (nedan kallad den omtvistade förteckningen).
- 8 KNK har, genom ansökan som registrerades under målnummer T-206/02, väckt talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/334.
- 9 Den 17 juni 2002 antog rådet beslut 2002/460/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2002/334 (EGT L 160, s. 26). PKK:s namn behövs i den omtvistade förteckningen. Förteckningen har därefter regelbundet uppdaterats genom beslut av rådet.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 10 KNK, företrädd av S. Vanly, och PKK, företrädd av O. Öcalan, har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 juli 2002, väckt förevarande talan om ogiltigförklaring av besluten 2002/334 och 2002/460 (nedan kallade de omtvistade besluten).
 - 11 Genom beslut av den 17 juni 2003 tilläts Förenade kungariket och kommissionen att intervensera till stöd för rådets yrkanden.
 - 12 Genom särskild handling har rådet framställt en invändning om rättegångshinder i förevarande mål med stöd av artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler. Sökandena och kommissionen inkom med yttranden över denna invändning inom de fastställda fristerna. Förenade kungariket har avstått från att inge yttrande.
 - 13 Rådet har, med stöd av kommissionen, yrkat att förstainstansrätten skall
- avvisa talan, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 14 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

- låta beslutet rörande invändningarna om rättegångshinder anstå till den slutliga domen,

- slå fast att talan kan tas upp till sakprövning,

- ogiltigförklara de omtvistade besluten och, i andra hand, slå fast att förordning nr 2580/2001 är rättstridig, samt

- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

- 15 Rådet har inledningsvis påpekat att talan har väckts på PKK:s och KNK:s vägnar. Det finns inte något som tyder på att O. Öcalan och S. Vanly handlar för egen räkning.
- 16 Rådet och kommissionen har hävdat att talan väckts för sent, såvitt avser beslut 2002/334.
- 17 Rådet anser att PKK saknar partsbehörighet, eftersom den sökanden själv har uppgett att den inte längre existerar. Rådet har angett att detta påpekande inte påverkar de slutsatser som varje medlemsstat kan dra av att PKK till synes har upplösts. Kommissionen anser att bevisningen är otillräcklig för att dra slutsatsen att O. Öcalan lagligen kan företräda PKK.

- 18 När det gäller KNK har rådet framställt en invändning om litispændens på grund av att parterna, föremålet för talan och de grunder som åberopats i målen T-206/02 och T-229/02 är identiska. Genom beslut 2002/460 uppdateras endast den omtvistade förteckningen. Kommissionen har anfört att sökandena inte har ingett någon bevisning för att det föreligger en ny omständighet, eller att deras fall har omprövats, som hindrar att beslut 2002/460 skall anses bekräfta det tidigare beslutet. Kommissionen anser att om det korrekta tillvägagångssättet för sökandena vore att utvidga eller anpassa sin ursprungliga ansökan så att den omfattar den nya rättsakten (domstolens dom av den 3 mars 1982 i mål 14/81, Alpha Steel mot kommissionen, REG 1982, s. 749, punkt 8), skulle en sådan anpassning vara rent formell, eftersom den endast skulle innebära att omnämmandet av det tidigare beslutet ersattes med det efterföljande beslutet. Rådet har påpekat att förordning nr 2580/2001 endast angrips indirekt och att detta yrkande inte kan leda till en ogiltigförklaring av nämnda förordning.
- 19 I andra hand har rådet, med stöd av kommissionen, gjort gällande att KNK inte berörs direkt och personligen. Rådet har erinrat om att KNK inte finns med i den omtvistade förteckningen. KNK:s argument att införandet av PKK i förteckningen skadar KNK:s effektivitet och politiska trovärdighet är alltför vaga och hypotetiska. Förbudet mot att ställa penningmedel till förfogande för de enheter som finns i den omtvistade förteckningen har allmän giltighet. Det förhållandet att KNK, på grund av sitt nära samband med PKK, skulle ha kunnat överträda detta förbud kan inte anses särskilja KNK. Slutligen kan KNK inte åberopa att den tillvaratar sina medlemmars kollektiva intressen, eftersom dess syfte är alltför allmänt.
- 20 Sökandena har inledningsvis gjort fyra påpekanden. För det första har de understrukit den omfattande juridiska räckvidden av de omtvistade besluten, vilka medför att ett politiskt parti förbjuds och att KNK:s politiska arbete påtagligt begränsas. För det andra utgör förevarande talan om ogiltigförklaring det enda rättsmedel som står till sökandenas förfogande, eftersom det inte är möjligt att använda förfarandet för förhandsavgörande. För det tredje skall villkoren i EG-fördraget vad gäller talerätt tolkas mot bakgrund av grundläggande rättigheter, särskilt principen om rätt till ett verksamt rättsligt skydd (domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002,

- s. I-6677, punkterna 38, 39 och 44). För det fjärde torde det vara uppenbart att sökandena har väckt förevarande talan i egenskap av företrädare för två politiska partier. Med hänsyn till att det inte bara är sökandenas rättigheter och intressen som berörs, utan även deras medlemmars, bör man inte vara överdrivet formalistisk.
- 21 Sökandena har hävdat att deras ansökan ingavs den 24 juli 2002. Så snart de underrättades om att förstainstansrätten inte hade mottagit originalet av ansökan, trots att de var övertygade om att så hade skett, vidtog de omedelbart nödvändiga åtgärder för att avhjälpa det. Under alla omständigheter har tidsfristerna iakttagits i fråga om beslut 2002/460. Nämda beslut utgör ett separat beslut, vilket antogs efter en omprövning av huruvida det var befogat att PKK fanns infört i den omtvistade förteckningen.
- 22 När det gäller PKK:s partsbehörighet anser sökandena att rådets argument rörande PKK:s existens rör själva sakfrågan om att PKK förts in i den omtvistade förteckningen. Det är troligt att rådet kommer att hävda att PKK fortfarande existerar vad rör själva sakfrågan för att motivera att det fördes in i den omtvistade förteckningen, medan det gör gällande att PKK har upplösts när det gäller frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning.
- 23 PKK har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring eftersom det, för det första, inte har bestritts att O. Öcalan, som är en fysisk person, har talerätt, visserligen i egenskap av företrädare. För det andra har den omständigheten att det år 2002 beslutades att all verksamhet som bedrivs på PKK:s vägnar skulle upphöra, och att det skulle bildas en ny organisation, enligt gemenskapsrätten inte någon inverkan på PKK:s fortsatta partsbehörighet. PKK befinner sig nämligen i samma situation som ett bolag i konkurs (domstolens dom av den 11 oktober 2001 i mål C-77/99, kommissionen mot Oder-Plan Architektur m.fl., REG 2001, s. I-7355). Vidare är det uppenbart att rådet ansåg att PKK:s kapacitet var tillräcklig för att det skulle förbjudas. Under dessa omständigheter är det skäligt och logiskt att PKK skall kunna angripa de omtvistade besluten.

- 24 Sökandena anser att KNK berörs direkt och personligen av de omtvistade besluten. PKK var den viktigaste av de organisationer som hörde till KNK, och PKK och KNK har samma syfte och samma politiska mål. Totalförbudet mot PKK inverkar "demoraliserande" på KNK:s förmåga att eftersträva detta syfte och dessa mål, trots att KNK är den enda enhet som kan göra detta. KNK befinner sig dessutom i en oviss situation både vad gäller dess medlemmar och dess egen ställning. Rädslan för att dess tillgångar skall frysas eller att den skall anklagas för att hjälpa eller tillhandahålla penningmedel till en förbjuden organisation medför att dess verksamhet begränsas i hög grad. Denna rädsla är särskilt påtaglig i fråga om KADEK, som är en potentiell medlem i KNK. KNK handlar således inte bara för egen räkning utan även för de av sina medlemmar och potentiella medlemmar som själva berörs direkt och personligen av de omtvistade besluten.
- 25 Enligt sökandena syftar reglerna om talerätt (*locus standi*) vid förstainstansrätten till att säkerställa att de parter som inte har någon faktisk anknytning till en rättsakt som antagits av institutionerna inte skall kunna angripa rättsakten. Det är dock uppenbart att så inte är fallet i förevarande tvist. Vidare får de omtvistade besluten automatiskt följas för sökandena, utan någon åtgärd från medlemsstaternas sida. KNK särskiljs på ett unikt sätt på grund av sina historiska band till PKK. Slutligen är det enbart KNK som kan angripa de omtvistade besluten, om det skulle anses att PKK saknar rätt att väcka talan.

Förstainstansrättens bedömning

- 26 Enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna kan rätten, om en part begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. Enligt artikel 114.3 skall återstoden av förfarandet vara muntligt, om inte rätten bestämmer annat. Förstainstansrätten finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar. Det finns därför ingen anledning att inleda det muntliga förfarandet. Förstainstansrätten kan i synnerhet ta ställning till invändningen om rättegångshinder, utan att låta beslutet anstå till den slutliga domen.

- 27 Förstainstansrätten konstaterar först att PKK skall anses direkt och personligen berört av de omtvistade besluten, eftersom PKK omnämns däri med namn.
- 28 Därefter skall det påpekas att reglerna om upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring när det är fråga om en person som finns med i den omtvistade förteckningen — det vill säga förteckningen över de personer, grupper och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder i syfte att bekämpa terrorism — skall tolkas mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet. Särskilt när det gäller dessa grupper eller enheter kan det nämligen hända att de inte har någon rättslig ställning eller att de inte har kunnat iaktta de rättsregler som vanligtvis är tillämpliga på juridiska personer. Ett alltför formalistiskt synsätt skulle följaktligen innebära att det i vissa fall inte förelåg någon möjlighet att väcka talan om ogiltigförklaring trots att dessa grupper och enheter är föremål för restriktiva gemenskapsåtgärder.
- 29 Slutligen konstaterar förstainstansrätten att de omtvistade besluten har upphävts efter det datum då förevarande talan väcktes och att de vid ett flertal tillfällen har ersatts med nya beslut. Enligt fast rättspraxis krävs enligt principen om god rättskipning att sökanden inte skall tvingas väcka talan på nytt, för det fall den omtvistade rättsakten har ersatts under rättegången med en annan rättsakt som har samma föremål, utan att denne skall kunna utvidga eller anpassa den ursprungliga ansökan så att den omfattar den nya rättsakten (domen i det ovan i punkt 18 nämnda målet Alpha Steel mot kommissionen, punkt 8, och domstolens dom av den 10 april 2003 i mål C-217/01 P, Hendrickx mot Cedefop, REG 2003, s. I-3701).
- 30 Enligt fast rättspraxis skall dock frågan huruvida en talan kan tas upp till sakprövning avgöras genom en prövning av den situation som förelåg när ansökan ingavs (domstolens dom av den 27 november 1984 i mål 50/84, Bensider m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 3991, punkt 8, och beslut av förstainstansrättens ordförande av den 8 oktober 2001 i mål T-236/00 R II, Stauner m.fl. mot parlamentet och kommissionen, REG 2001, s. II-2943, punkt 49). Även för det fall sökandenas yrkanden har anpassats till följd av att nya rättsakter har antagits under rättegången, påverkas följaktligen inte sakprövningsförutsättningarna för talan,

förutom vad gäller det fortsatta berättigade intresset av att få saken prövad, av en sådan anpassning. När det gäller frågan huruvida sökandenas talan kan tas upp till sakprövning saknas följaktligen anledning att ge dem möjlighet att anpassa sina yrkanden med hänsyn till antagandet av de nya beslut varigenom de omtvistade besluten upphävdes.

- 31 Förstainstansrätten skall pröva huruvida förevarande talan kan tas upp till sakprövning i förhållande till de olika sökande som väckt den.

PKK

- 32 I enlighet med de principer som slagits fast ovan i punkt 28 har O. Öcalan, som är en fysisk person, rätt att med olika bevismedel visa att han med giltig verkan handlar på den juridiska personen PKK:s vägnar, som han uppger sig företräda. Av denna bevisning måste dock åtminstone framgå att PKK verkligen hade för avsikt att väcka förevarande talan och att PKK inte tjänar som ett verktyg för tredje man, även om denne eventuellt skulle vara en av dess medlemmar.

- 33 Det skall även påpekas att det inte ankommer på förstainstansrätten att, i samband med prövningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning, ta ställning till huruvida PKK faktiskt existerar. Prövningen är strikt begränsad till frågan huruvida O. Öcalan har behörighet att väcka talan på PKK:s vägnar.

- 34 För det första skall det påpekas att talan formellt har väckts av O. Öcalan, på PKK:s vägnar ("on behalf").

- 35 För det andra har sökandena med eftertryck hävdad att PKK upplöstes i april 2002. Vidare har PKK:s kongress, enligt O. Öcalans vittnesmål som bifogats som bilaga till ansökan, samtidigt som det beslutades att PKK skulle upplösas, antagit en förklaring enligt vilken "all verksamhet som utövas i PKK:s namn [hädanefter] skall anses olaglig".
- 36 För det tredje har O. Öcalan inte på något ställe i sökandenas inlagor omnämnts annat än i egenskap av företrädare för PKK. Det har i synnerhet aldrig gjorts gällande att han skulle kunna ha något eget intresse av att få till stånd en ogiltigförklaring av de omtvistade besluten.
- 37 Sökandena har inte alls visat att O. Öcalan har behörighet att företräda PKK, utan de har tvärtom hävdad att PKK inte längre existerar. Det kan dock inte godtas att en juridisk person som har upphört att existera, om så skall anses vara fallet, med giltig verkan kan utse en företrädare.
- 38 Det faktum att det inte kan godtas att O. Öcalan med giltig verkan företräder PKK bekräftas även av hans eget vittnesmål, enligt vilket alla åtgärder som vidtas på PKK:s vägnar efter april 2002 skall anses olagliga. I enlighet med detta vittnesmål skulle de åtgärder som O. Öcalan gör gällande att han vidtar på PKK:s vägnar ha förklarats olagliga av hans fullmaktsgivare själv.
- 39 Sökandena har således ställt förstainstansrätten inför den paradoxala situationen att den fysiska person som skall antas företräda en juridisk person inte bara är oförmögen att visa att han företräder denna juridiska person med giltig verkan utan denne har dessutom angett skälen till att han inte kan företräda nämnda juridiska person.

- 40 Vad beträffar sökandenas argument att det inte finns några andra rättsmedel tillgängliga, kan förstainstansrätten inte godta att varje person som vill försvara en tredje mans intressen skall anses ha rätt att väcka talan.
- 41 Förstainstansrätten finner således att O. Öcalan på eget initiativ har väckt talan på PKK:s vägnar. Den talan som O. Öcalan har väckt på PKK:s vägnar kan följaktligen inte prövas.
- 42 Härav följer att det inte är nödvändigt att ta ställning till huruvida det föreligger några andra rättegångshinder, såsom att talan väckts för sent vad beträffar beslut 2002/334.

KNK

- 43 Förstainstansrätten påpekar inledningsvis att KNK redan har väckt talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/334 i det mål som registrerats under målnummer T-206/02. På grund av att föremålet för talan, grunderna och parterna är identiska skall förevarande talan, såvitt den har väckts av KNK mot beslut 2002/334, avvisas på grund av litispensens.
- 44 När det gäller beslut 2002/460 (nedan kallat det omtvistade beslutet), framgår det klart att detta beslut är ett nytt beslut i förhållande till beslut 2002/334, vilket upphävs genom detta. I artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 föreskrivs att rådet skall upprätta, revidera och ändra förteckningen över personer, grupper och enheter, på vilka nämnda förordning skall tillämpas. Härav följer att rådet skall revidera den omtvistade förteckningen i varje ny rättsakt. En sådan revidering kan inte vara begränsad till att nya personer eller enheter förs in i förteckningen eller att vissa personer eller enheter tas bort från denna, eftersom det, i en gemenskap grundad på rättsstatsprincipen, inte kan godtas att en rättsakt, varigenom fortlöpande restriktiva

åtgärder införs mot personer eller enheter, är obegränsat tillämplig utan att den institution som infört dessa åtgärder regelbundet antar dessa på nytt efter en omprövning. Det förhållandet att talan har väckts mot beslut 2002/334, genom vilket PKK för första gången fördes in i den omtvistade förteckningen, kan således inte, på grund av litispensens, hindra KNK från att angripa beslut 2002/460, enligt vilket PKK skall kvarstå i denna förteckning.

- 45 När det gäller talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/460 som KNK har väckt, följer det av fast rättspraxis att en sammanslutning som har bildats för att tillvarata en grupp rättssubjekts kollektiva intressen inte kan anses personligen berörd, i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG, av en rättsakt som påverkar denna grupps allmänna intressen, och följaktligen kan en sådan sammanslutning inte väcka talan om ogiltigförklaring då dess medlemmar inte kan göra detta var för sig (domstolens dom av den 14 december 1962 i de förenade målen 19/62–22/62, Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes m.fl. mot rådet, REG 1962, s. 943, 960, och förstainstansrättens dom av den 21 mars 2001 i mål T-69/96, Hamburger Hafen- und Lagerhaus m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. II-1037, punkt 49).
- 46 Enligt artikel 7 A i KNK:s stadgar har KNK i uppdrag att stärka sammanhållningen och samarbetet mellan kurder i alla delar av Kurdistan och att stödja deras kamp mot bakgrund av den kurdiska nationens överordnade intressen. KNK skall således anses vara en sammanslutning som har bildats för att tillvarata en grupp rättssubjekts kollektiva intressen.
- 47 Denna slutsats bekräftas även av sökandenas argument att införandet av PKK i den omtvistade förteckningen inverkar "demoraliserande" på KNK:s förmåga att eftersträva detta syfte. Enligt den rättspraxis som angetts ovan kan KNK inte anses personligen berörd.

- 48 Förstainstansrätten skall därefter pröva huruvida KNK kan åberopa att en eller flera av dess medlemmar har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.
- 49 Förstainstansrätten finner att sökandena, genom att hävda att PKK inte längre existerar, i vart fall har medgett att PKK inte längre är medlem i KNK. Det kan inte godtas att en persons tidigare medlemskap i en sammanslutning ger sammanslutningen rätt att åberopa eventuella åtgärder som vidtagits av denna person. Att godta ett sådant resonemang skulle nämligen innebära att en sammanslutning gavs en slags evig talerätt, trots att sammanslutningen inte längre kan göra gällande att den företräder den tidigare medlemmens intressen.
- 50 Sökandena har gjort gällande att KADEK, en potentiell medlem av KNK, påverkas av beslut 2002/460 så till den grad att den inte kan bli medlem i KNK. Även om det skulle antas att KADEK hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/460 vid den tidpunkt då förevarande talan väcktes, vilket förefaller vara möjligt, särskilt om den kan anses utgöra PKK:s juridiska och/eller faktiska efterträdare, kan KNK inte åberopa att KADEK är medlem i dess organisation, eftersom KADEK inte tillhör denna.
- 51 Sökandena har slutligen gjort gällande att KNK och dess medlemmar i allmänhet berörs personligen på grund av att deras verksamhet begränsas till följd av rädslan för att deras tillgångar skall frysas om de samarbetar med en enhet som finns införd i den omtvistade förteckningen. Det skall i det avseendet påpekas att förbudet i det omtvistade beslutet mot att penningmedel ställs till PKK:s förfogande har allmän giltighet, eftersom det riktar sig till alla rättssubjekt i Europeiska gemenskapen. Det omtvistade beslutet är således tillämpligt på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, *Aluisisse Italia mot rådet och kommissionen*, REG 1982, s. 3463, punkt 9; svensk specialutgåva, volym 6, s. 523).

- 52 En fysisk eller juridisk person kan göra anspråk på att vara personligen berörd av en rättsakt som har allmän giltighet endast om beslutet angår denne på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för den personen eller på grund av en faktisk situation som särskiljer denne från alla andra personer (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1247, punkt 36). KNK och dess medlemmar är dock tvungna att iaktta förbudet i fråga om PKK som föreskrivs i det omtvistade beslutet på samma sätt som alla andra personer i gemenskapen. Det förhållandet att KNK och dess medlemmar, på grund av deras politiska åsikter, kan komma att känna av effekterna av detta förbud mer än andra medför inte att de särskiljs från alla andra personer i gemenskapen. Den omständigheten att en rättsakt som har allmän giltighet kan få olika konkreta verkningar för de olika rättssubjekt som den är tillämplig på medför nämligen inte att dessa rättssubjekt särskiljs från alla andra berörda personer, när rättsakten är tillämplig i en objektivt bestämd situation (se förstainstansrättens dom av den 22 februari 2000 i mål T-138/98, ACAV m.fl. mot rådet, REG 2000, s. II-341, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 53 Slutligen har sökandena hävdat att det inte finns något annat rättsmedel för att bestrida lagenligheten av det omtvistade beslutet, såvitt det avser PKK, än att väcka förevarande talan.
- 54 Detta påstående är felaktigt. Det förhållandet att KNK själv inte har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet innebär inte att andra personer, dem till vilka beslutet är riktat eller andra personer som direkt eller personligen berörs av det, är förhindrade att väcka en sådan talan.
- 55 Det är allmänt känt att rådet, genom sitt beslut 2004/306/EG av den 2 april 2004 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2003/902/EG (EUT L 99, s. 28), har fört in KADEK och Kongra-Gel som alternativa beteckningar för PKK i den omtvistade förteckningen. Kongra-Gel har, genom ansökan som inkom den 25 juni 2004 och som registrerats under målnummer T-253/04 (EUT C 262, s. 28), yrkat att nämnda beslut skall ogiltigförklaras.

- 56 Eftersom KNK inte med framgång kan åberopa att en av dess medlemmar har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, finner förstainstansrätten att KNK inte berörs personligen av nämnda beslut.
- 57 Följaktligen kan talan inte prövas, såvitt den har väckts av KNK mot beslut 2002/460.
- 58 Av det ovan anförda följer att talan skall avvisas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 59 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall rådets yrkande bifallas.
- 60 Enligt artikel 87.4 första stycket i samma rättegångsregler skall medlemsstater och institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Förenade kungariket och kommissionen skall således bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande beslut:

- 1) **Talan avvisas.**

- 2) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnad.**

- 3) **Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt kommissionen skall bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 15 februari 2005.

H. Jung

Justitisekreterare

J. Pirrung

Ordförande